

אלי הרשקוביץ

למסתערים להתקרב אל האוטובוס מבלי להתגלות בטרם עת. אילו נעצר האוטובוס כמה עשרות מטרים הלאה, היה יתרון זה נשלל מן המסתערים, והם היו נאלצים להסתער בשטח פתוח וגלוי. בתמונה נראים האנשים אחרי הפגת המתח, כשהם מנסים לעכל את אשר קרה.

כמה דקות אחרי האוטובוס עומד במקומו, כמה דקות אחרי ההסתערות של הימ"ם. למזלם של המסתערים נעצר האוטובוס במיקרה בשטח נוח. משמאל מתנשאת גיבעה קטנה, מימין יש מידרון. הדבר איפשר

הפיגוע

אווילית מן הקו של אי-שימוש בנשק חם, שציין את ההתקוממות עד כה.

● „המאבק המזויין“

ר עיניים פלסטיניות, זה נראה באור שונה לגמרי. מבחינת אישׂף, אין כל סתירה בין סיגועים („המאבק המזויין“) בתחומי הארץ ובין המדאבק הבלתי-יהומי של ההסתערות. שני הדברים משללי-מים זה את זה.

אי-השימוש בנשק חם מצד המפיגינים אינו נובע מאידיאולוגיה של אי-אלימות, כמו בהודו בימי גאנדי. הוא נובע מן ההנחה שאם יירו המפיגינים כדור אחד, יערוך צה"ל מרחץ-דמים. הוא נובע גם מן השיקול שרעת-הקהל העולמית תצטרך בקורבנות של מערכת-דיכוי ברוטאלית.

אולם אישׂף לא הודיע מעולם שהוא מפסיק את „המאבק המזויין“ בתוך הארץ ולעומת ההתחייבות שקיבל על עצמו בהצהרת קאהיר שלא לערוך פיגועים מחוץ-לארץ. גם הצהרה זו הועמדה בספק אחרי הריגת שלושת קציני-פ"ח בקפריסין ומיקוס אוניית-המגורשים.

לפי המדיניות המוצהרת של אישׂף, תיתכן הפסקת „המאבק המזויין“ רק אם יפתח המושא והמתן המדיני בשיתוף אישׂף. כלומר, כאשר יוזמן אישׂף להשתתף בוועידה הבינלאומית לשלום.

ואכן, הניסיונות לבצע פיגועים לא פסקו אף ליום. עד כה נעשו רוב הניסיונות משטח לבנון, בייבשה ובים. החידוש בפיגוע השבוע היה רק במידת-ההצלחה, כאשר התוקפים הצליחו להיכנס דרך ארצה מכיוון חדש.

● מוקש שולץ

ה נסיבות הבינלאומיות לא נתנו לאשׂף שום תמריץ להפסיק

א יזו טיפשות! קרא בזעם אחר מפעילי תנועת-השלום הישראלית, כאשר שמע על הפיגוע בכביש באר-שבוע, שבו חטפו שלושה אנשי פת"ח אוטובוס של עובדי הכור הגרעיני וניסו לפתוח בעיסקת-מיקוח. במהלך הפיגוע ובעת ההסתערות נהרגו שתי נשים ואיש מנוסעי האוטובוס, יחד עם שלושת החוטפים. כרגיל, הסעיר הפיגוע את הרוחות. אנשי-הימין התעוררו מן ההלם, שבו היו נתונים מאז ראשית ההתקוממות כשטחים הכבושים. אנשי-השמאל נדי-חקו לעמדת-מיגננה.

כאשר מתנשא באוויר ריח של דם יהודי, ניטשטש ההבדל בין מימין ושמאל, זהמרכז נדחף ימינה.

● שינוי קו?

ק עמו של איש-השלום על הפיגוע היה טיביעי.

במשך שלושה חודשים הופיעו הפלסטינים בשטחים הכבושים כקורבן לברוטאליות של שילטון-הכבוש. כל היריות היו בכיוון אחד. כל ההרוגים והפצועים-קשה היו פלסטינים, וביניהם מאות רבות של ילדים ונשים.

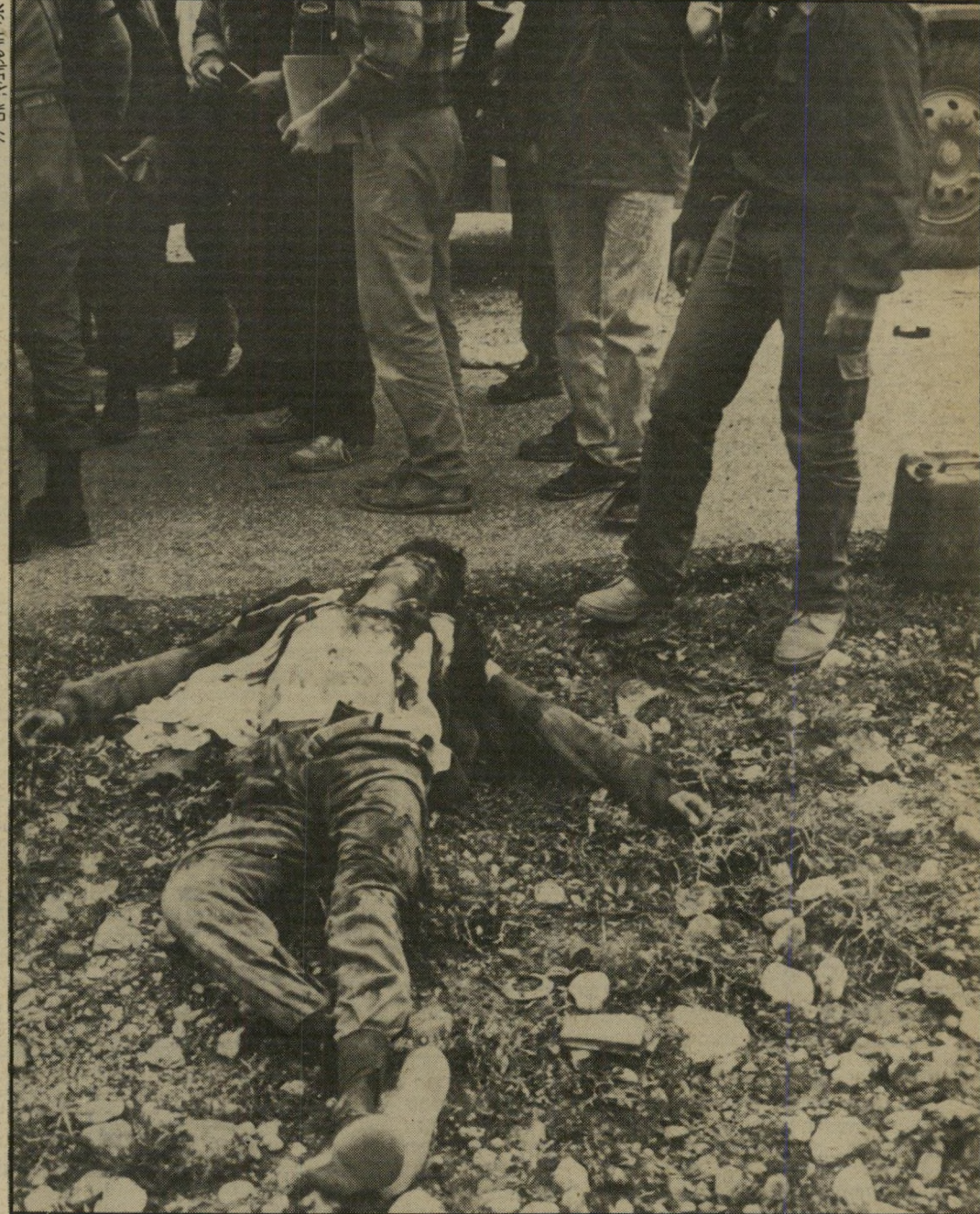
לאיש-שלום, בעל נטייה הומאנית, היה קל להזדהות עם הקורבנות, שעמדו בלתי-חמושים מול רובים ואי-לוח. דויד הפלסטיני, שעמד מול גול-יית הישראלי, עורר אהדה ברחבי העור-לם, וגם בישראל עצמה.

פיגוע דרמאטי, המפיל קורבנות גם בצד הישראלי, קל וחומר בשבין ההרוגים יש נשים, פועל בכיוון ההפוך. הוא מקשה על כוחות-השלום הישראליים.

הוא נוצל מייד עלידי הימין נגד כוחות-השלום, ועלידי הליכוד נגד המערך. נאמו של יצחק רבין בכנסת יכול היה להינשא גם בפי מנהיג התחייה.

בעיני רבים בישראל היווה הפיגוע שינוי-דרך מצד הפלסטינים, שטייה

אלי הרשקוביץ, 77

ואוטובוס-הדמים בכביש-החוף, יכול רק ניתוח-לא-חר-המוות לגלות אם שתי הנוסעות נהרגו מכדורי החוטפים או מכדורי המסתערים. במיקרים הקוד-מים לא פורסמו התוצאות, בגלל סיבות מובנות.

אחד החוטפים מוטל על הארץ. חברו, שנהרג גם הוא, לבש חולצה, ועליה הכתובת „פלסטין“. כמו בפיגועים קודמים מסוג זה, כגון פרשת הספורטאים במינכן